

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2560/2019
25.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Београд, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1031/19 од 11.04.2019. године, у седници одржаној 25.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1031/19 од 11.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1031/19 од 11.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 1149/18 од 31.10.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му исплати на име неисплаћених зарада и то на основу рада у дане верских и државних празника за период од априла 2014. до маја 2014. године по основу прековременог рада за период од фебруара 2014. до августа 2016. године, додатка на плату за ноћни рад за период од фебруара 2014. до августа 2016. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног потраживања до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1031/19 од 11.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене којим је тражила да се обавезе тужилац да јој накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној јер пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на увећану плату за време ноћног рада, прековременог рада, рада у дане државних и верских празника који није признат кроз додатни коефицијент за обрачун плате тужиоцу. Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора, због чега је применом одредбе члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 23.01.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 127.086,64 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић